

Knjiznica br.
Socijalista

Zagreb

BORSKI LIST

U Samoboru, 1. srpnja 1922.

Br. 13.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA za cijelu godinu iznosi 40 K. — Plativo i tužno u Samoboru.

Uprava i uredništvo ulazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

UGLASE! prima uprava prema oglasu. Za oglašavanje, koji se više puta uvrštavaju, dati se znatan popust. Nakopani se ne vraćaju.

Samoborski obrt na Zboru.

Ovih smo dana imali prilike razgledati zagrebački Zbor kao i izložke na njem. Zaustavit ćemo se na onima, kojima je ovdje zastupan samoborski obrt. Tu je u prvom redu lančarska industrija Pavlica u Samoboru, koja je u posljednje doba osnovana ovdje. Ona uopće i jedina zastupa na Zboru ovu obrtnu granu.

Na drugom je mjestu izložio Vjekoslav Vrbanić kovačke mehove, koji se također u Samoboru proizvode. Vrbanić je rodom Samoborac, te je po zanimanju bravar.

U prvom spratu jašionice ističu se ukusni izlošci fine kožne i galanterijske robe J. Fizla, koji je od neko doba vlasnikom ove tvrtke u Samoboru. Koliko nam je poznato polučila je na izložbi napomenuta tvrtka lijep uspjeh dobivši neobično velik broj narudžaba.

Šteta je, da nije samoborski obrt malo jače zastupan, jer imamo lijep broj naprednih obrtnika, koji bi mogli posve uporedo stati s mnogim obrtnicima koji su ondje izložili. Napose

bismo ovdje istakli samoborsku industriju koža, koja je znatno razgranjena pa bi se na izložbi mogla posve doлично reprezentovati.

Nadaćmo se da će na godinu, kad se priredi drugi Zbor, samoborski obrt biti jače zastupan prema svojoj snazi i napretku, kojega je dosada pokazao.

Svršetak školske godine.

25. lipnja u 3 sata poslije podne obavljen je ispit u šegrtskoj školi, koji je potrajao sve do 6 sati. Ispitu je prisustvovao ove godine znatan broj obrtnika, što sa zadovoljstvom bilježimo. Poslije ispita progovorio je šegrtima ravnatelj g. Lang stavivši im nasrec, da nastoje usavršiti oko svoga stručnog usavršenja, nego i oko svoje opće obrazovanosti, kako bi danas sutra mogli biti vrijedni članovi obrtničkoga staleža. Trina odličijima podijeljene su nagradne knjige, koje im je darovala Trgovačko-obrtnička komora u Zagrebu.

U ponedjeljak, 26. lipnja bio je ispit u ovdješnjoj osnovnoj školi, koji je pokazao vrlo lijep uspjeh mladeži.

Završetak školske godine bio je na Petrovo i Pavlove sa svečanom službom božjom i Te Deumom. Godina je završena s vrlo uspješnom školskom svečanošću. Ponajprije su učenici i učenice izvodile sokolske vježbe u kojima su ih uvježbali njihovi učitelji i učiteljice.

Vježbe su izvedene korektno i na opće zadovoljstvo, pa su djeca nagrađena priznanjem općinstva. Preciznost u izvođenju, sigurne kretnje i odlučnost učinile su najbolji dojam.

U školskoj dvorani deklamirala su djeca od prvoga do najvišega godišta razne izabrane pjesme, a mora se priznati, da su natkrillila svake očekivanje. IV. V. godišta dječaka i djevojčica otpjevalo nam je neko desetak jugoslavenskih narodnih popijevaka. Skladni zvuci narodne pjesme živo i harmonički su odjekivali iz svježih dječjih grla. Valja samo pohvaliti, što se u naše škole unosi narodna popijevka vadjena iz puka, kako bi i u tom pogledu škola disala nacionalnim duhom. Narodnim himnama završena je ova svečanost, a tada je ravnatelj zavoda g. Lang izrekao lijep govor i predao odličijima nagrade. —

Doček biskupa i nadbiskupa u Samoboru.

22. pr. mj. došao je u Samobor posvećeni biskup dr. Dominik Premuš, da dijeli sv. potvrdu. U Šmidhenovoj ulici kraj kuće D. Urija bila je podignuta sjenica od zelenila gdje su dočekali biskupa svećenstvo, trgov. zastupstvo, društva i škole, dok je na granicu kotara izišao preda nj vladin tajnik i upravitelj kot. oblasti g. Franjo Kosina. Biskupa je pozdravio ukraliko načelnik M. Klešić, župnik i napokon učenica pučke

Bogumil Toni: Pod krošnjama.

Pripovijetke i pjesme za omladinu. Izdanje Hrvatskoga pedagoško-književnoga zbora u Zagrebu. Cijena?

(Svršetak).

U prozi gotovo se posve Bogumil Toni pripovijeda odvaj od B. Tonija pjesnika. Tu on opisujući prirodu uvijek u njoj gleda jedno biće, što diše svojim sazvešćem i tajanstvenim životom, s kojega piju i uživaju radost kratkotrajnoga živovanja svi oni, koji istinski prilaze njemu vrelu i koji iskreno znadu, da se opoje njegovim ljepotama. U svakoj travki i cvjetliću; u svakome kamenčiću i u svakoj grančici on osjeća dah velikoga života majke prirode. I dok u pjesmi voli ugledati svačemu istaknutim tonovima kao stvarnom izradjenim „stimungima“ na sivu papiru, dolje u prozi voli, da kratkim potezima opiše prirodu posve jednostavno, gotovo i suviše priprosto. On hoće samo da u nju vidi života. Jednako dok ga u pjesmama jedva sazima socijalna strana dječjega života, u prozi voli pogledati da se sačini i soci-

jalnim momentima, koji sad lože, sad povoljnije utječu na život djeteta. I tu se uvijek za nosi onim lijepim, čisto etičkim momentima socijalnoga života. Gotovo mu se ne mili zavirivati u njegove loše strane, pa zamisli ga usud ipak gdjekad, da i u nje zaviri, uvijek on i u njima traži ono nešto ljepše, bolje i svijetlije, što bi bar donekle moglo da sačini, da ublaži ono crno, ono zlo, što iz takvih socijalnih momenta više i izlazi. U tome je posve različen Josipi Radoševiću, koja se nasuprot nikada ne žaca i zlo iznijeti pred dijete i iznijeti to zlo svom snagom svoje kratke, plastične i stilistički snažne rečenice. Mirnoj duši Bogumila Tonija to ne prija i ne pristaje, pa on i ne kuša, da se baca na obradu takvih sujeta.

On hoće, da bude uvijek u svome radu samo iskren, ne nategnut, hoće, da se te svake njegove pripovijetke čuju bar koji taj topli kucaj srca, ako već ne može, da da životu svoje srce. A to mu i uspijeva. Njegova je proza upravo tako puna toplina i tako odiše mirisima jednoga kratkočasnoga srca, da mu je gdjekad i gdjekoja stvar suviše nekako izradjena, gotovo bez prave bitno-

o koju bi mogla da se osloni i ustoboči. Međutim sve te sitnice njegovoj odličnoj poeziji ne štode, najmanje, uzme li se u obzir njegov osobito priprosto, jednostavan način stiliziranja, bez suvišnih fraza, poredbi i epiteta. To je eto uglavnom karakteristika njegove proze.

Uživajući sve ovo moramo ustvrditi, da se sve te njegove književne odlike osjećaju u njegovoj najnovijoj knjizi zbog koje sve te i iznesosmo. To je knjiga pripovijetaka i pjesama u kojima se nijedan čas nije nigdje mogao pritižiti Bogumil Toni, onaj Toni, koji voli djecu i koji za nju mnogo osjeća; nje se mogao pritižiti onaj Bogumil Toni, koji voli pristupiti šaptanju travke, drhtanju lišća, mirisu cvijeća i krikatanju djece. Zato je i suviše i pored toga odviše banalno analizirati pojedine pripovijetke ili pojedine pjesmice; ne treba sve odjedared objasniti, da upoznaš pravoga i potpunoga čovjeka, koji je sav svoj književni rad posvetio djeci i prošao ga ljubavju sa djecom. Mi tu njegovu najnoviju knjigu toliko preporučujemo.

Ljudevit Krajačić.

škole Franja Vapnar predavao mu kitu cvijeta kao i jedna učenica iz škole mironovačke

Ophod s biskupom počeo je u crkve gdje su obavljani propisani obredi a biskup dr. Premuš održao je prigodnu propovijed.

Tadno u 7 sati u večer dovezao se autom iz Zagreba nadbiskup dr. Ante Bauer u pratnji svoga tajnika. Njemu u počast priredila su uveče domaća društva uz svirku sokolske fanfare serenadu. Hrv. pjev. društvo „Jeta“ otpjevalo je jednu pjesmu. Načelnik Klečič pozdravio je biskupa kao prvoga hrv. crkvenoga dostojanstvenika, a napose kao nekadašnjega našeg općnara, dok je dr. Bauer u Samoboru bio kao mlad svećenik učiteljem vjere na samoborskoj školi. Već onda ostavio je ovdje najljepšu uspomenu.

Sa prozora župnoga dvora zahvalio je nadbiskup načelniku istakavši svoju radost što je mogao doći u Samobor, s kojim ga vežu drage uspomene na gradjanstvo kao i na njegove učenike i učenice koje je on poučavao u nauku vjere.

Sa himnom „Lijepa naša domovino“ i uz poklike dru. Baueru završena je serenada.

Drugi dan obavljena je sv. potvrda u crkvi, a kod pontifikalne mise, koju je odslužio nadbiskup, pjevalo je vrlo skladno hrv. pjev. društvo „Jeta“, o čem izvještujemo na drugom mjestu.

Nadbiskup dr. Bauer vratio je drugi dan neke posjete, a pohodio je i našeg starina gradjana Antuna Rumenića, kod koga je prije 38 godina bio na koži kao samoborski kateketa.

Biskup dr. Premuš pohodio je školu i prisustvovao ispitivanju iz nauke vjere u svim godištima. Pozdravio ga je ravnatelj Milan Lang.

Vandalizam

Kako se ponašaju izletnici na samoborskim šetalištima.

U Vašem cijesjenom listu bilo je već u više navrata spomenuto, kako nedisciplinirana i neodgojena publika upravo na barbarski način uništava gradske perivoje i nasade. Ta leta čeljad prenijela je svoj rad i u cijelu našu i širu zagrebačku okolicu, a specijalno na naše najljepše izletišta, na Samobor.

Preko duhovskih praznika bio sam u Samoboru, da se naučijem svježeg gorakog zraka u blagovinom Anđolu i prekrasnih vidika na sve strane samoborske kotline. Izletnika iz Zagreba bilo je preko oba dva dana više od 5000 ljudi, koja se masa razbjegla po Anđolu, po putevima prema Starome Gradu, prema piramidi i kočetada.

Barbarstvo i neotesano ponašanje mnogih tih izletnika postiglo je ovdje svoj vrhunac. Društvo za poljepšavanje Samobora sa svojim čednim sredstvima, a s mnogo dobrovolje i utusa, čuva ljubomorno ljepote svoga Anđola, no što tamo rade vandalske šete izletnika, to je više nego previše, i svaki prijatelj prirode mora da se s gajuranjem odvrće od takovih osoba bez ijedne riječi opomene, a da od njih ne dobije po izbor finesa.

Evo nekoliko primjera.

Većina tih izletnika ponese jelo sa sobom iz Zagreba. Sav papir, u kojim je jelo bilo zamotano, porazbacuju po cijelom perivoju, da se štore i trava ne vidi. Putevi su im redovito pravci, pa gase po travi, roudelama i ostalim dijelovima parka. Jedna si grupa vored Anđola natolila vatru i koštala gutaš . . . Jedan „predobri otac“ otali-

nuo je jednu grmu mladog krošnjatog kestena, da se mogu na njoj njegova djeca — njihati . . . Ne treba ni spominjati, da se ne smije ni pokazati cvijetak na kojem ukrasnom grmu, već ga trgaju prstići kakove neodgojene gospojice ili njeznoga kavalira u kratkim hlačama do koljena i „vatiranim“ prama na kaputu.

Gorski cvijetak već je velika rijetkost a krv Vam udara u lice kad saštanete na čičkanu damu sa bokorom u ruci, kojega krasi lijepa mlada omorika 20—30 cm visoka iz nasada po cijelome brđu, koje je nabavila samoborska općina s velikim troškom i pobrinula se tako za budućnost svoga parka.

Nije li ovo dosta?

Opominjali takove barbare znači izvrći se najvećim prostotama, a eventualno i tvornim napadajima.

Preporučam vrijednom prijatelju prirode kotarskom predstojniku gosp. Kosini, da sporazumno sa trgovišnim zastupstvom i Društvom za poljepšavanje Samobora, postavi na nedjelje i blagdane stražare ili oružnike kao pazite je u perivoju, jer li su jedini u stanju takove barbare naučiti reda, a najbolja škola će biti oštre kazne i osjetljive globe.

Na koncu nadamo se, da će se Hrv. prirodoslovno društvo u istinu pobrinuti, da se zakonom zaštite pojedine biljke i nasadi od ovakovog vandalskog postupka, kako nam je to obećao u svibanjskom broju „Priroda“ njezin urednik Samoborac gosp. dr. Fran Šuklje.

Čim prije — to bolje!

— Š. —

Domće vijesti.

Knjige Matice Hrvatske. Tko si želi nabaviti knjige Matice Hrvatske za ovu godinu neka se prijavi kod povjerenika društva za Samobor g. Mirka Klečiča.

Darovi. Školskoj zakladi darovao je g. odvjetnik dr. Šik 800 K. Za nabavu na gradnih knjiga darovala je gđa. Marijana Razum 120 K, gđa. Olga Kornfeld 40 K. G. Stjepan Fresl mi. sahratio je na piru gđjice. Belan 640 K, gđa. Žunac i pl. Horvat Alma svaka po 40 K.

Uprava škole toplo zahvaljuje.

Školska vijest. Pokrajinska vlada imenovala je prof. Milana Reizera članom ispitnog povjereništva za ispitivanje kandidata za učiteljsko glazbe.

Prigodom dolaska nadbiskupa. Cijela je proslava imala crkveni i hrvatski karakter a i gradjanstvo je dalo tome izražaja jer je okitilo svoje kuće hrvatskim barjancima.

Naš crkveni zbor vrlo lijepo se istaknuo kod sv. potvrde. Kod biskupova ulaza pjevao je „Ecce sacerdos magnus“ od Kellandera te „Tantum ergo“ od Etta a kod sv. mise 24. lipnja izabrane pjesme iz sv. „Cecilije“. Svaka čast pjevačicama i njihovom zborovodnji g. Šupnika. Neke nastave u ovašto lijepim radom.

Vidov dan proslavljen je u Samoboru svečanom službom božjom u 8 sati. Rad u trgovinama i obrtu je mirovao.

Koncertno veče gđjice A. Maurić u Samoboru. Dne 9. srpnja priredjuje u dvorani Penzion Lavice koncert naša Samoborša gđjica. Anica Maurić. Ovo je nepazice razvijala se ova naša mlada sila i sada se isto nakon uspješnih nastupa u Hrv. besalištu

u Zagrebu pojavljuje u svom zavičaju, da nam prikaže plodove ustrajnoga svoga rada, u kojem je razvila svoje sposobnosti do nivoa odlične pjevačice, koja obećaje u daljem radu najbolje uspjeh. Prvi kritički sudovi u Zagrebu pozdravili su gotovo jednoglasno njenu odličnu kvalitetu glasa i potpuno dotjeranu tehničku spremu. Nastupit će u repertoaru naših domaćih skladatelja. Nadamo se, da će samoborsko općinstvo dati svojim posjetom toj našoj mladoj sili što više poticaja za dalji rad. Početak koncerta bit će u 8 sati uveče uz glasovirsku pratnju jedne naše odlične domaće sile.

Godišnjica „Napretka“ obrtničkoga društva proslavljena je na Petrovo i Pavlovo običajnim načinom. Sokolska fanfara sprovodila je društvo k misi u pol 12 sati. Poslije podne je bila veselica u Jelenčaku, posjedu druž. predsjednika g. Antuna Filipca. Veselici prisustvovahu zamjenica kume gđja. Anka Budický, trg. načelnik g. M. Kečič, gvardijan č. o. Marijan i dr.

Automobilska nesreća. Dne 14. VI. voz o je kroz selo Rakovpotok auto br. 1038/83 takovom brzinom da je naleteo na dječaka ciganina Matu Kovačević koji je na cesti sjedio — te mu prevozivši preko desne noge istu zdrobio te i druge ozljede nanio. —

Sumnjiv pas sa bjesnoće. 28. pr. mj došlo se u Samobor pas sumnjiv sa bjesnoće, koji je nagazio 4 psa. Ovi su otpremljeni u živodernicu, dok je sumnjiv pas ustrijeljen. Vlasnici se pasa upozoravaju, da da je naredba o bjesnoći pasa još uvijek na snazi t. j. da postoji irajni kontumac pasa. Protiv vlasnika pasa, koji se ne će držati gornje naredbe, postupat će se i dalje svojim strogosti jer su te mjere preduzete samo u interesu pučanstva.

Kradje. Na štetu Grge Lovčića iz Farkeševca posekli su u zajedničkoj šumi u Višnjevcu Petar Vlahović sa svojim sinovima jedna javorovo drvo i odveli ga svojoj kući. Lukšić trpi štetu od 6000 K.

Mato Vlahček iz male Gorice došao je u gostionicu Aojza Kompare u Sv. Nedjelji te od njega zahtijevao na vjeresiju pita. Kao mu to ovaj nije dao, uputio se je Vlahček s njim u svadju te mu sa glave ukras kapu vrijednu 250 K.

Pokušaj razbojstva. Dne 21. svibnja oko 12 sati u noći došla su u kuću Mije Mikuša u Rakovu Potoku dva razbojnika zakrahuljena sa bijelim maramicama. Jedan od njih bio je nasorulan sa samokresom te od Mikuša zatražio novac, našto je ovaj pozvao svog sina te se upustili sa razbojnicima u hrvanje, u kojem je razbojnik sa samokresom Mikušu na glavi lako ozlijedio. U hrvanju pao je razbojniku ščir i marama sa lica našto su ovi neiragom pobjegli.

Pokušaj otrovanja svinja. Ciganka Bare s. i mi. Kovačević iz Rakova Potoka pokušale su na štetu Reza Jakencic iz istoga sela da otruju sumporom njene svinjice vrijedno 2000 K.

Javno nastupe i zločinstvo. Seljaci Tomo, Janko i Jaga Štranović iz Hrvati posvajali su se dne 12. VI. te su nakon svadje Tomo i Janko Štranović sa sjekinom i kolcom provalili u kuću Bare i Jaga Štranović, razbili vrata te 17. god. sina Bare Matu Štranović sa sjekinom odličicom zasjekao iznad lijevog iha Tomo a Janko ga sa kolcom udario po ruci i ramenu. Tomo i Janko Štranović ubijeni su.

Umrli u samoborskoj župi od 1. VI. — do 30. VI. 1922. Dani: Gušćić, dijete, 15 mjeseci, Samobor. Anastazija Kocijančić, udova Čekijara, 72 g., Samobor. Katarina Kolman, dijete 13 mjeseci, Hrastina. Dragica Jazbinski, dijete, 3 i pol god., M. Jazbina. Dora Vrančić, djevojka, 23 god., Domaslovec. Mijo Regović, dječak, 12 god., M. Jazbina. Vid Vitovski, dijete, 10 dana, Podvrh. Julka Matijačić, seljakinja, 62 god., Bregana. Magda Nošić, dijete, 5 god., Otruševac. Juraj Vitko, seljak, 47 god., Otok. Nikola Horvat, momak, 18 god., Grdanjec. Josip Ožmačić, dijete, 3 god., M. Jazbina. Petar Kolman, dijete, 5 dana, Hrastina. Vladimir Ruzijan, dijete, 2 god., Bregana. Juraj Ščitarović, seljak, 34 god., V. Rakovica.

Društvene vijesti.

Dobrovoljnom vatrogasnom društvu u Bregani pristupio je kao član uicelnitelj g. Franjo Bratanić, kao podupirajući članovi: gg. Mato Stene, Franjo Reiss i August Blažan. Darovali su u društvene svrhe po 200 K; g. Antun Filipić i Poglav. opć. Podvrh.

Podružnica saveza hrv. obrtnika. Članovi se Saveza hrv. obrtnika sastavljaju da izvole svoje članske prigose podmiriti kod blagajnika Ivana Bšfana, Perkovića ul. 56.

Sokolstvo.

Izlet hrvatskog Sokola u Samoboru Na Tijevovo sudjelovao je naš Sokol uz ostala društva procešiti, te je toj narodoj stvari osobito obilježje dala dobro uvježbana fanfara izvadjajuće naše mnogobrojne milozvučke hrvatske koračnice.

Istoga dana poslije podne priredio je Sokol izlet u Anin perivoj. Tome izletu pridružila se je naša „Jeka“ i veći broj građana koji iz Samobora teli i izletnici iz Zagreba.

Sokolsko vodstvo priredilo je ugodnu zabavicu i to za podmladak i naraštaj igre u prirodi kojima su sudjelovali koji članovi teli i članice, a za braću i sestre priredilo je ples uz sudjelovanje sokolske fanfare.

Medjutim je naša „Jeka“ otpjevala dva davorije, koje su zadivile sve prisutne, jerbo su bile izvedene vrlo melodiozno i precizno, kako to može da izvede samo jedno staro uvježbano i pod sigurnim vodstvom vodjeno pjevačko društvo, kako je to naša „Jeka“ u Samoboru.

Uz zabavu pružilo je starešinstvo nazočnima priliku, da se kratkim predavanjima o sokolskoj ideji upoznaju prisutni sa sokolskim radom koji stoji daleko izvan svake političke ili strančarske agitacije te da imaju samo na umu izobrazbu duha i ojačanje tijela u dobrobit našeg naroda prema onoj latinskoj poslovlci „U zdravu tjeleu zdrav duh“.

Nakon vrlo uspjele zabave razišlo se je koji članstvo teli i građanstvo najvećim mirom i redom svojih kućama.

Antonija K. Cvijić: Klavir Ferde Vizner-Livadića.

Tih Samobor odiše još i dandanas slavnom svojom prošlošću, koja proviruje iz mnoge starije stare zgrade i njenog perba,

ali se izražava i u ponosnoj ekskluzivnosti tamošnjih urođenih stanovnika. Ondje je prije jedno sto godina bilo maleno ali vrlo žarište ilirskoga pokreta, koji je bio skroz idealan, jer nije tražio ni realne moći ni teritorijalnog prostranstva, već liih duševnu i jezičnu cjelinu sviju slavenskih plemena na jugu. Premnogi naši slavni muževi, ustrajni borci, a ponajviše vlastita i njihove dame, sakupljali bi se u staroj kuriji Ferde Livadića seniora hrvatske narodne glazbe, pa bi se kod njegovog glasovira rodila mnoga žarka misao, zapjevala mnoga naša stara pjesma, što je budila duše i srca, da se trgnu iz više stoljetnog drjeveža. Najvidjeniji je tamo bio gost Ljudevit Gaj, Livadićev prisli prijatelj. Njihov idealni odnošaj karakterizirao je naš muzikolog Franjo Ž. Kuhač ovim riječima: „Livadić je Gaja glazbeno utjelovio“. Na onom starom klaviru nastala je žarka ilirska budnica „Još Hrvatska ni propala“, koju je Gaj na sam Božić 1833., u saonicama na putu u Samobor zamislio, a Livadić ju iste večeri uglazbio.*)

Minulo je gotovo sto godina. Otada je hladnom Gradnom, što niže dvorca teče, prostrujilo mnog „rudarske“ vode dvorac je odavna promijenio svoje ime, svoju dušu i slavno svoje značenje. Stara zgrada između više stoljetnih dubova ne ozvanja više ni razbudjenom pjesmom ni patriotskim kliktajima, modernim lukaus kasnijih vlasnika zameo je trag svemu, što je ovdje nekoć bilo. Jedno stara četverouglasta kula s tornjićem nekako je prkosno odolila, ostala neokliktajrena, netaknuta.

Bilo jednog dana, dok su dvorcem lečili žurni koraci novih vlasnika i njihovih obrtnika, što su stare zidine oblagali novim raskošjem, da je Livadićev unuk, vrijedni sadašnji samoborski starina, Franjo Bahovec, u staroj onoj kuli pobirao sve rukopise i spise slavnog svog djeda, zapušteno i zaboravljeno blago, nepoznate još kompozicije, posvete pjevačkim društvima i dr. te spremio u vlastitom svom domu. A glasovir se pako prodao i zapao iz ruke u ruku. A nitko od nas nije kasnije o njem vodio računa.

*) Godine 1878. stavio je starina Livadić uz isti taj glasovir zlatni pir sa suprugom Katicom Prešinger, koja ga je budila i nadahnjivala, premda Njemica i Graca, da pokuša komponirati na osnovu narodne hrv. pjesme.

(Nastavit će se).

PROSVJETA.

Crkveno pjevanje „Jeka“. U dupko punoj crkvi na Tijevovo podala nam je opet Jeka jedan dokaz svoga mara i sterzija oko crkvene glazbe, čemu ide u prvom redu hvala neumudivom nastojanju njenog zborovodje g. Zalića. Dok nam je Jeka vrlo skladno izvela Forsterovu misu, gdje je Emica Špalj priredila svima pravi umjetnički užitak. Uživali smo u prekrasnom glasu neobično velikog opsega kojim vlada jednako sigurno u svim položajima gdje Špalj.

Jednako smo uživali u njenom pjevanju kod postifikatne mise, za boravljena našbtekupova u Samoboru. Taj put je ona otpjevala takom preciznošću i savršenom svojom „Ave Maria“ od Kuha, da smo ostali zadivljeni.

Crkveno pjevanje bi počelo za posljednjih godina vrlo mirljivo gajiti. Tu nam najprije djeca naše osnovne škole pjevali vrlo lijepo i skladno za školskih misa (ima i jedna solistica) zatim crkveni župski zbor

građanskih djevojaka iz Samobora, koji se upravo krasno razvio. Sa svojim svijetlim, ljupkim glasovima unose one novi život u našu crkvu.

Imamo i pjevački zbor seoskih djevojaka, koji pokazuju sve ljepši napredak.

Najposlije evo i Jeka kao krune ovog nastojanja. Time se najtkrim krugovima daje, prilika da se lijepom glazhom oplemenjuju i zanose za sve što je dobro i lijepo. Treba najme imati na umu, da crkvena glazba, ima daleko širi krug slušača iz svih slojeva žiteljstva nego primjerice dvorana za koncerte.

Važnost crkvene glazbe za gajenje ukusa za naše je žiteljstvo na danu.

Svi oni, koji u Samoboru nastoje oko razvitka glazbe ove vrste, zaslužuju svako priznanje.

Bea.

„Samobor“ u Americi.

Ovih se dana povratio u Samobor g. Ignac Ivančićak iz Chicaga u Americi, pak je došao i u upravu našeg lista, te sa mu ovdje dane sve informacije glede pretplatnika našeg lista u Americi, te će on biti tako dobar o tome izvjestiti i Prosvjetni klub „Samobor“ u Americi. — Popis pretplatnika i do kada su pretplaćeni poslat ćemo posebno na gornji naslov.

Uprava.

Našim olijem. pretplatnicima.

Zbog poskupljenja papira, poštarine i povišenja ostalih troškova oko lista primorani smo da povišimo pretplatu i to: za tuzemstvo na godinu 60 K a inozemstvo 100 K.

Molimo naše o.j. pretplatnike, da dobrohotno uvažavaju ova naša obavijest. Pretplatnike koji nam za prvo polugodište nisu pretplatu poslali molimo da to čim prije učine da ne nastane smetnje u šiljanju novina.

Uprava.

Javna zahvala.

Najljepša hvala budi izražena Prosvjetnom klubu „Samobor“ u Chicagu na plemenitom daru od 200 kruna.

Terezija Sokolović

Javna zahvala.

Prosvjetnom klubu „Samobor“ u Chicagu najsrdačnije hvalim na velikodušnom daru od 2000 kruna u ime moje djece i u ime svoje.

Anta Zerman

Javna zahvala

Prosvjetnom klubu „Samobor“ u Chicagu koji mi je podijelio velikodušno potporu od 500 K ovime izražujem moju najdublju zahvalnost.

Joelipa Carman

VOZNI RED

Vrijedi od 1. lipnja 1922.

Iz Samobora kreću vlakovi i to:

8³⁰ ujutro,
8³⁰ ujutro
12³⁰ poslije podne
18³⁰ navečer,
19³⁰ (tamo najdijeljom i blagd.)

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:

8³⁰ u jutro
12³⁰ (tamo do Susedgrada)
14³⁰ poslije podne,
18³⁰ navečer
19³⁰ sati navečer.

Javna zahvala.

Prosvjetni klub „Samobor“ u Chicagu Ill. Amerika, podijelio je u svom plemenitom nastojanju da priteče u pomoć siromašnim udovicama i njihovoj djeci, meni lijepu svotu od 500 K. Ovima mi putem budi izražena najsrdačnija hvala od strani moje kao i moje dječice.

Vilma Juratović

Javna zahvala.

Na plemenitom daru od 1000 K, koje mi je podijelio Prosvjetni klub „Samobor“ u Chicagu Ill, kao pripomoć u ovim teškim vremenima, najsrdačnije mi hvalim u ime svoje i svoje drobne dječice.

Ana Kerovec

Javna zahvala.

Vrli naši domorođci u Prosvjetnom klubu „Samobor“ u Chicagu, koji su si također uzeli za zadaću pripomoći sirotinju u svojoj domovini, darovali i meni 1000 K. Na plemenitom daru najsrdačnije im hvala u ime moje neke dječice i svoje.

Ana Popek

Stari bakar i mjed

kupuje bravarsko-mehanička radnja
Vjekoslav Domin

Mlatilice i gospodarske strojeve

prima u popravak te izrađuje brzo i solidno bravarsko-mehanička radiona
Vjekoslav Domin

Preporučuje se

Trgovina mješovite robe

gotovih ljetnih modernih i športskih šešira.

gotove haljine i bluze uz znatno snižene cijene.

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

Javna zahvala.

Svim prijateljima, znancima, rodbini, te ostalom građanstvu, koje je naša neprekaljena kuma i strina

Anastasiju ud. Kocijanić

do hladnoga groba sprovodi, vijenci joj odar okititi, te svoje saučestje usmeno ili pismeno izraziti, budi ovime izražena najsrdačnija hvala.

Napose hvala Obrtno-radničkom društvu „Napredak“, koje je korporativno sudjelovalo kod sprovođa i bratovštini sv. Filipa i Jakoba.

Svima najsrdačnija hvala.

Štefanija Štengl

Domeboroda Matara Slavka Šeta.

Cvikeri, naočale, termometri, stakla svih brojeva dobivaju se kod

Ivana Sudnika
Samobor

Mijo Bagadur

manufakturna trgovina

preporučuje već na novo prispjelu ljetnu robu, kao kambrike, platno, štofove, zefire i svu ostalu manufakturnu robu u najboljoj kakvoći.

Cijene umjerene.

Solidna podvorba.

ELEKTROS

ured za električnu industriju i pogon

VLADIMIR NOVAK

ZAGREB Frankopanska ulica 8.

Telefon: Interurban 3-04.

Brzjavni: ELEKTROS, Zagreb.

Uređuje: Električne centrale i sve vrste pogona za električnu rasvjetu i prenos sile itd.

Opće je poznato

najjeftinije vrelo manufakturne robe, **August Jamšek**

Zagreb, Petrinjska ulica br. 4

Upravo prispjelo:

Muška odijela,

engleske tkanine najbolje kakvoće i solidne izradbe.

Muške i ženske cipele u velikom izboru

sve uz konkurentno niske cijene. Nadalje preporučam:

poplune, muške i ženske košulje

u vlastitoj, domaćoj i najsolidnijoj izradbi i uz najniže cijene.

Neka nitko ne propusti

a da si ne pogleda bogato skladište sukna, zefira, šifona, platna, hlača, kecelja, rubaca, čarapa i sve ostale manufakturne i konfekcione robe kod solidne tvrdke;

August Jamšek.

Zagreb, Petrinjska ulica br. 4.

Odgovorni urednik: Slavko Šeh.